CZĘŚĆ X. № 101. ROK 5. (1834.)

TYGODNIK PETERSBURSKI.

Wychodzi we Wtorki i Piątki. Prenumeratą przyjmuje się pod adresem: do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, do Expedycyi Gazet Petersburskiego Pocztamtu, lub do xięgarni Smirdina; w Warszawie, w drukarni Zawadzkiego i Węckiego i w Biurze Informacyjném; w Wilnie, w xięgarni Zawadzkiego; nadto we wszystkich Pocztowych w kraju urzędach.

Cena *Roczna:* w Rossyi, s pocztą, a w stolicy, z noszeniem do mieszkań, 50 rub. as. *Półroczna*, 25 r. ass. Bez poczty, dla odbierających w xięgarni Smirdina: *Roczna*, 45 r. as. *Półroczna*, 25 r. as. Dla Królestwa Polskiego: *Roczna*, 55 r. *Półroczna*, 28 r. ass.

GAZETA URZĘDOWA KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Sobota, 29 Grudnia. / 10 Stycznia.

Tygodnik Petersburski będzie wychodził w roku przyszłym bez żadnej zmiany w dotychczasowym układzie i cenie. Osoby, życzące prenumerować to pismo na rok 1835, proszone są o wczesne zgłoszenie się.

Wiadomości krajowe.

Petersburg 28 Grudnia. / 9 Stycznia.

25 b. m. w Swięto Bożego Narodzenia i w dniu pamiątki wybawienia Rosyi od najazdu nieprzyjacielskiego w 1812 roku, w Cerkwi Zimowego pałacu odbyła się liturgija, w obecności NN. Państwa obojga, JJ. CC. WW. Następcy-Cesarzewicza i WW. Xcżek Maryi i Olgi Mikołajowien, tudzież Xiążęcia Jmci *Piotra* Oldenburskiego. Po mszy Św. Najprz. Metropolita *Serafin*, s Członkami Najśw. Rządz. Synodu, odprawił dziękczynne nabożeństwo. Na téj uroczystości znajdowali się urzędnicy Dworu, Ministrowie, Senatorowie, Jenerałowie, Oficerowie wszelkich stopni gwardyi, wojsk linijowych i marynarki, oraz wszystkie znakomitsze osoby, mające wstęp do Dworu.

— Przez roskazy dzienne Cesarskie z d. 19 b. m. Porucznik Moskiewskiego pieszego pułku *Dobrzański*, mianowany Adjutantem Placu w Kamieńcu Podolskim, a Adjutant Dowodzcy 1*go* odwodowego korpusu jazdy, Jenerała jazdy Nikitin, Podpułkownik konnoartyleryjskiej lekkiej bateryi N, 17, *Sinielnikow*, Dezurnym Sztabofficerem w Sztabie tegoż korpusu, s pozostaniem w artyleryi, na miejsce Pułkownika *Worożejkin*.

— W dniu 12 bież. miesiąca N. Cesarz Jmć raczył zatwierdzić następne Zdanie Rady Państwa:

«Rozważywszy wniesiony za Roskazem Jego Cesarskiej Mości projekt szczegółowej instrukcyi o stosowaniu artykułów Układu (свода) Praw Cesarstwa do spraw i interesów, w ogólności, i po porównaniu zawartych w tym projekcie przepisów z brzmieniem Manifestu 31 Grudnia 1833 roku, który stanowi, iż: «we wszystkich «razach, gdzie się stosują i przytaczają prawa, i gdzie, «albo się z nich układają oddzielne wyciągi, albo tylko «treść ich bywa wskazywana, natomiast, zaczynając od «1 Stycznia 1835 roku, należy przyłączać, powoływać «i wskazywać artykuły Układu, do interesu stosujące się.» — Rada Państwa w Departamencie Praw i w Ogólném Zgromadzeniu, uznała za potrzebną dla powszechnej wiadomości i wypełnienia postanowić następne prawidła o sposobie przytaczania i wskazywania artykułów tego Układu:

1) W odwoływaniu się do artykułów używać trzech wskazań, a mianowicie: cytować tom, tytuł ustawy czyli prawa i numer artykułu. Wzory takich cytacyj znajdują się w Ukazicielu abecadłowym (Алфавитный указатель).

II) W cytacyach używać takich tylko skróceń, jakie przyjęte są w tymże Ukazicielu.

III) Przytaczać artykuły Układu w sposób następny:

1) W takich sprawach i interesach, w których, według istnącego dotąd porządku, przyłączane bywały wyciągi s praw, kancelarye sądownictw lub urzędów, zamiast wyciągów z Ukazów, obowiązane będą przedstawiać tymże Sądom lub Urzędom oznaczenie artykułów Układu, (сводъ) do interesu stosownych. Oznaczenie to powinno zawierać wskazanie tomu, tytuł ustawy lub prawa i numera artykułów. Takowa cytacya ma być poświadczona, jako zgodna, przez Sekretarza, i przyłączona do aktów, składających interes lub sprawę. (къ дѣлу.)

2) Według tego oznaczenia wszystkie powoływane artykuły Układu, mają być odczytane przed sądem s xiąg tegoż Układu.

3) Takie artykuły, które przez Sąd lub Urząd uznane będą za tyczące się wprost istoty sprawy, i na których wyrok opartym być powinien, mają być *co do słowa* do decyzyi wpisane.

4) W prostych cytacyach, gdzie pokrótce tylko wskazuje się prawo, używać samego tylko oznaczenia tomu, tytułu Ustawy lub Prawa i numeru artykułu, na wzór tego, jak dotąd była oznaczana data nastania Ukazu.

IV) Gdy według ogólnego prawidła moc poprzedniego prawa może być zmienioną przez prawa poźniejsze, przeto, ilekolwiek razy artykuł prawa przytacza się lub wskazuje, należy się przekonać azali ten nie został zmieniony prawami, nastałemi już po wydaniu Układu. Zmiany te są oznaczone w corocznie wychodzącym *Dalszym Ciągu* (Продолженіе) Układu i łatwo mogą być znalezione w przyłączonych ku temu tablicach, pod temiż samemi liczbami, pod któremi artykuły w Układzie są uszykowane. Jeżeli zmiana miała miejsce, w takim razie należy cytować artykuły Układu, punkta lub uwagi, w takiém znaczeniu i w tych samych słowach, w jakich one znajdują się w Dalszym Ciągu.

V) W Sądownictwach i Administracyjnych Urzędach, tak pierwszej, jako średniej i wyższej instancyi czyli stopnia, w sprawach i interesach, które do zawyrokowania, czyli rozwiązania, przed 1 Stycznia 1835 roku już są przygotowane, należy, jak dotąd czyniono, cytować Ukazy; w sprawach zaś i interesach po ten termin jeszcze nie przygotowanych, mają być w wyrokach przytaczane artykuły Układu. Te zaś sprawy mają się uważać za przygotowane do zawyrokowania, w których sporządzone zostały wyciągi czyli referata, (записки), i strony interesowane przystąpiły już do ich czytania, dla poświadczenia zgodności z dokumentami, (рукоприкладство). Przeciwnie, sprawy i interesa, w których do czytania i poświadczania wyciągów strony jeszcze się nie zabrały, lub w których porządek przewodu takowéj formalności nie wymaga, mają być poczytane za nieprzygotowane, chociażby nawet wyciągi z nich były sporządzone. W takich więc wszystkich razach wyciągi powinny być uzupełniane artykułami Układu, a sprawy rozstrzygane na mocy tychże artykułów.

VI) Wyłącznie od tego ogólnego prawidła o cytowaniu artykułów Układu zamiast Ukazów, mają być, według brzmienia Manifestu 31 Stycznia 1833 roku, przytaczane bezpośrednio:

1) Wszelkie Ukazy i postanowienia, nastałe po 1m Stycznia 1834 roku, równie jak i te, które w czasie późniejszym wydane będą, dopokąd nie zostaną umieszczone w Dalszym Ciągu Układu.

2) Wszelkie ustawy miejscowe, dopokąd nie będą wydane oddzielne Układy (Своды) onych.

3) Postanowienia tyczące się wydziału Oświecenia Krajowego, Kontroli Państwa i Rachunkowości.

4) Postanowienia tyczące się wydziału Obcych Wyznań.

5) Ustawy Pocztowe.

VII) Nadto, ponieważ Układ zawiera tylko prawa dziś obowiązujące; w przewodzie zaś interesów i spraw zdarzają się niekiedy takie, które, zwracając się do czasów przeszłych, powinny być sądzone i rozstrzygane nie na mocy dzisiejszych, lecz według tych ustaw, które obowiązywały wtenczas, kiedy interesa się rozpoczęły; stąd, we wszelkich podobnych zdarzeniach mają być cytowane te mianowicie Ukazy i Postanowienia, które się do nich stosują.

VIII) Gdy Układ żadnych nowych praw nie stanowi, lecz jest tylko wybraną treścią ustaw istnących: przeto, po nastąpieniu terminu jego obowiązującéj mocy, nietylko Sądownictwa i Urzędy lecz i prywatne osoby w interesach swoich, toczących się po tychże Sądach i Urzędach, obowiązane są stosować się do ogólnego prawidła, to jest zamiast Ukazów, przytaczać artykuły Układu. Od tego prawidła dopuszczony zostaje do czasu ten jedyny dla osób prywatnych wyjątek, iż, jeśliby w prośbach ich dały się widzieć cytacye nie artykułów Układu, lecz Ukazów, prośby takowe, dla tej jednéj przyczyny nie mają być z napisem zwracane, lecz będą przyjmowane do sprawy i wejdą do zwykłego prawnego przewodu; wszakże, wyrok o nich ma być stanowiony według artykułów Układu. Wyjątek ten pozwala się tylko tymczasowie, do dalszej uwagi, i jedynie w tym celu, ażeby dać prywatnym osobom czas do oswojenia się s praktyczném używaniem Układu.

IX) Zalecenia i roskazy, dawane od wyższéj Zwierzchności urzędnikom, jej podwładnym, przepisujące prawidła w wykonaniu, rozwiązujące i uprzedzające wątpliwości, strzegące myśl prawa od nietrafnych wykładów i rozróżnionego pojmowania, zachowują moc swoję, pozostając w tych samych obrębach, jakie dotąd prawem dla nich zakreślone były.» (podpisał: *Prezes Rady Państwa: Nowosilcow*).

Ukazy Rządzącego Senatu.

1) 28 *Listopada.* (Z ogóln. zgrom. Depart. Moskiewskich). Z ogłoszeniem zdania Rady Państwa, zatwierdzonego przez N. Cesarza Jmci w d. 8 Październ. bież. roku, którem, w rozwiązaniu zagadnienia: «Czy Ukaz 19 Lipca 1736 roku, o oddawaniu niewypłatnych dłużników na wyrobek osobom prywatnym, za opłatą 24 rubli rocznie, lub o używaniu ich do robot publicznych za opłatą 12 rubli rocznie, zachował dotąd swą moc obowiązującą? postanowiono co następuje: 1) Że Ukaz 19 Lipca 1736 roku był w swym czasie wydany na niewypłatnych dłużników, których kazano oddawać na wyrobek. — 2) Że Ukaz ten, przez Najwyżej zatwierdzone 21 Listopada 1829 i 15 i 28 Października 1833 roku Ustawy, pozostawiony był w swéj mocy na ludzi przekonanych o przewod kontrabandy, na ich poręczników i niektórych innych wykraczających, jakoto: przechowujących zbiegów, jakowych w razie ich niemożności wypłacenia winy pieniężnej, roskazano oddawać na wyrobek. 3) Że uzyskiwanie sztrafu, Ustawą 1829 roku i niektóremi innemi, przepisane, jest karą, nie zaś długiem z dobrowolnej umowy wynikającym. Zaś na niewypłatnych dłużników, późniejszemi prawami: jako Ustawą o Bankrutach 1800, Ustawą o niewypłatności w handlu 1832 roku i t. p. przepisane zostały odmienne prawidła. 4) Że równo z wydaniem takowych, Ukaz 1736 roku, we względzie odrabiania przez niewypłatnych dłużników, przestał być obowiązującym. Zaleca się przeto powszechnie, iżby pomieniony Ukaz nie był odtąd poczytywanym za istnące prawo we względzie oddawania dłużników na wyrobek, jedno w tych wyłącznie razach, w których, s powodu niemożności wypłacenia win pieniężnych, za pewne przestępstwa wskazanych, mianowicie przepisano takowe oddawanie na wyrobek prawami, już po wydaniu w 1800 roku Ustawy o Bankrutach, nastałemi.

2) 14 *b. m.* (S 1 Depart.) Z ogłoszeniem Ustawy Kijowskiego Instytutu Panien szlachetnych, zatwierdzonéj przez N. Cesarza Jmci, w dniu $\frac{5}{17}$ Listopada bież. roku, w Berlinie. (Szczegóły téj Ustawy, tak blisko obchodzącéj Szlachtę południowych naszych gubernij, dane będą w następnych numerach Tygodnika, w przyszłym roku.)

3) 15 *b. m.* (S tymczas. ogoln. Zgrom.) Z ogłoszeniem Zdania Rady Państwa, zatwierdzonego przez N. Pana 26 Paździer. b. r., którém, w rozwiązaniu wynikłych wątpliwości, zadecydowano, że ustanowiony Ukazami 14 Stycznia 1802 i 19 Sierpnia 1829 roku sztraf i opłata za papier stęplowy, na przewod sprawy użyty, w razie zatwierdzenia przez wyższe sądownictwo wyroku niższéj instancyi, mają być uzyskiwane od tego kto niesłusznie od wyroku apellował, chociażby ku takowemu zatwierdzeniu nie było żadnéj innéj zasady, jak tylko przysięga, stronie drugiéj naznaczona.

4) 19 *b. m.* (s 1 Depar.) O mundurach, przepisanych dla Prezydenta i Członków Kurlandskiéj Granicznej Komisyi.

— Do Petersburga przybyli: 12 b. m., z Jass, Jen.-maj. *Mirkowicz;* s Kijowa, Komendant tameczn. arsenału Jen.-maj. *Skorodulli;* z Witebska, tameczny Plac-major, Podpułkownik *Pezzarovius.* Wyjechał: 14 b. m. do Grodna, obyw. tamecznego pow. *Zygmuntowski.*

Z Wilna. Według umieszczonego w *Kuryerze Litewskim* opisu, rocznica imienin N. Cesarza Jmci była w tém mieście święcona z największą uroczystością. Wieczorem u xięcia Wojennego Gubernatora był wspaniały bal, na którym znajdowało się przeszło 400 osób.

Wiadomości zagraniczne.

Londyn 23 Grudnia. 20 b. m. w pałacu St. James odbyło się wielkie zgromadzenie kapituły orderów Łaźni i Podwiązki, na którém Król Jmć ozdobił wielkim krzyżem orderu Łaźni hrabię Minto i jenerała W. Pringle. Sir Alexander Wordford mianowany został kawalerem tegoż orderu 2 klassy, zaś xiążęta Grafton i Buccleugh kawalerami orderu Podwiązki. Ostatni złożył przy téj okoliczności order Ostu, dawniéj przezeń posiadany, co zawsze jest we zwyczaju ilekroć kawaler któregokolwiek z wyższych orderów zaszczycony zostaje orderem Podwiązki. Na odbytej tegoż dnia radzie tajnej, złożyli przed Królem Jmcią przysięgę lord Granville Somerset, P. William Yates Peel, i P. Józef Planta, na członków rady tajnej, zaś hrabia Aberdeen na urząd sekretarza stanu w wydziale osad. Następnie, przypuszczeni zostali do ucałowania ręki Królewskiej, nowomianowany wielki mistrz pocz lord Maryborough; pierwszy komissarz lasów, dóbr i gmachów publicznych lord Granville Somerset; wice-prezes izby handlowej i skarbny marynarki wice-hrabia Lowther i jeden s komissarzy wschodnio-indyjskich P. Planta. Wszyscy ci członkowie gabinetu mianowani zostali ostatniemi dniami i urzędowie za takich ogłoszeni.

— Według *Courrier* i *Morning Chronicle* nowy gabinet uzupełniony zostaje w sposób następujący: Xiążę Buccleugh przechodzi na lorda Namiestnika Irlandyi, zaś lord Combermere na jeneralnego rządcę Indyj wschodnich. Hrabia Haddington (nie zaś, jak pierwej głoszono, lord Lowther) mianowany Kanclerzem xięstwa Lancaster, a lord Elliot pod-sekretarzem stanu w ministerstwie spraw wewnętrznych. Kapitan Pechel zatrzymuje dawną posadę jednego z lordów Admiralicyi. Admiralicyę tę składać dzisia mają następujące osoby: hrabia de Grey (lord Grantham), sir J. Cockburn, sir J. Beresford, sir E. Rowley, P. Maurice Fitzgerald i P. Dawson, jako sekretarz.

— Hrabia Rosslyn, nowy prezes rady tajnej, ma teraz 71 rok życia. Jest on jeneralnym dyrektorem sądu Kancelerskiego Szkocyi i czasu ministerstwa lorda Wellington był strażnikiem W. pieczęci. Urząd atoli prezesa rady uważany jest za jeden z najmniej znaczących w gabinecie.

— W ogólności opinija powszechna zdaje się nowemu gabinetowi przyjazną, przynajmniej w samej stolicy, gdzie sprawę ich utrzymuje większa częśó dzienników. Najwięcej wpływu na umysły mieszkańców Londynu mają gazety poranne, wyłącznie dla nich przeznaczone; jest ich sześć, które ogółem rosprzedają co dnia do 100,000 exemplarzy swoich numerów; owoż, z ich liczby cztéry, a mianowicie: *Times*, *Morning post*, *Morning Herald* i *Morning-News* żarliwie interesa nowego gabinetu popierają, i w średnim stosunku sprzedają w jednym dniu ogółem po 20,000 exemplarzy.

Paryż 24 Grudnia. Monitor, w urzędowej swojej części, ogłasza text poczwórnego przymierza, zawartego 22 Kwietnia b. r. w Londynie, pomiędzy W. Brytanniją, Francyą, Hiszpaniją i Portugalliją, w celu utrzymania pokoju na Pyrenejskim półwyspie, razem s czterma dodatkowemi artykułami, podpisanemi 18 Sierpnia, a których ratyfikacye wymienione zostały 17 Października w Londynie.

— Lord Brougham wyjechał do Tours; lecz, jak sądzą, wkrótce do Paryża wróci.

— Czytamy w gazecie *Courrier de Lyon:* «Żandarmowie zatrzymali 11 b. m. i osadzili w więzieniu w Roanne szczególnego rodzaju włóczęgę.» Człowiek ten sporządził był sobie podziemne mieszkanie, śród skał ogradzających wielki gościniec s Fontameres. Przystęp do obranéj przezeń groty jest bardzo trudny; trzeba było wdzierać się po urwistéj skale do wysokości stóp kilkunastu, i wejście do niej zaledwie jednego człowieka przepuścić mogło. W ciemnej téj i wilgotnej grocie, wykopał był dwie jamy na nogi i siedział w nich nie ruszając się z miejsca przez dni 40, aż do chwili w której został zatrzymany. Szczególny ten sposób życia przypisują pomieszaniu zmysłów. Jest to jeszcze człowiek młody, lat 28, i ile się zdaje, przykładać się musiał do nauk lekarskich. Znaleziono przy nim list wierszem, przypisany francuskiej izbie deputowanych.

— Według wiadomości z Madrytu, na posiedzeniu izby prokuradorów w d. 9 b. m., odczytaną została prośba do Królowej, z żądaniem uznania niepodległości państw Amerykańskich. Lecz, za naleganiem P. Martinez de la Rosa, rosprawy względem niej zostały do dalszego czasu odroczone. — 13*go*, prezes rady ministrów oznajmił izbie

listem przesłanym jednemu z jej sekretarzy, iż jenerał Llauder przybył 12*go* do Madrytu, i zarząd powierzonego mu ministerstwa wojny objął. Głównym zatrudnieniem izby są teraz rosprawy względem listy cywilnej, które się od kilku dni ciągną.

— Wiadomości z Saragossy dochodzące 15 b. m. zawierają opisanie dwóch znacznych utarczek, pomiędzy jenerałami Lorenzo i Eraso, tudzież Cordova i Zumalacarreguy. Straty z obustron zdają się dość wielkie, chociaż s pewnością skutków ich oznaczyć nie można.

Haga 23 *Grudnia.* Na posiedzeniu wtórej izby stanów powszechnych 22 b. m. wytoczyły się rosprawy w przedmiocie projektu zaciągów milicyj 1835 r. Wielu obecnych członków powstawało przeciw temu projektowi, mieniąc go przeciwnym zasadowym prawom państwa, upoważniającym podobne zaciągi jedynie w czasie wojny, i dowodząc że taki nadzwyczajny wydatek byłby dzisia jednym z najniepożyteczniejszych ciężarów. Ale minister spraw wewnętrznych bronił go, czyniąc uwagę, że jeśli Hollandya nie zostaje w stanie wojny, nie można też powiedzieć iżby zostawała w stanie pokoju. «Członkowie, mówił, domagający się objaśnień, nie chcą zważyć tego iż rząd nie zawsze może uczynić ich żądaniom zadość bez niepotrzebnego narażania krajowych interesów» i oświadczył pod koniec mowy nadzieję, iż izba uchwalając toż same prawo poraz trzeci da nowy dowód ufności swojej ku rządowi.—Jakoż, projekt nowych zaciągów przyjęty został większością 30 przeciw 10 głosom.

Bruxella 23 *Grudnia.* Postanowieniem Królewskiém z d. 16 b. m. wszyscy wojskowi s klassy 1833, bawiący teraz za urlopem w domach; otrzymują roskaz stawienia się w swoich pułkach przed 10 Stycznia 1835, i wejścia w czynną służbę.

Rzym 15 *Grudnia.* Najstarszy s xiążąt kościoła, kardynał Dyakon Albani, umarł 3 b. m. w Pesaro, po długiej chorobie. Urodził się był 13 Września 1750, w Rzymie.

— Ojciec Ś. odwiedził ostatniemi dniami swojego sekretarza stanu we własném jego mieszkaniu, co zupełnie zbija pogłoski jakoby Jego Świątobliwość był z ministra swojego nieukontentowanym.

Rozmaitości.

— Odebraliśmy ostatniemi czasy uwiadomienie, że Lwowa, że tam w roku 1835 wychodzić będzie pismo, na wzór zagranicznych Pfennig-Magazynów. «Pierwszy zeszyt tego pisma, pod tytułem *zbior pism różnych autorów*, ozdobiony popiersiem *Lwa*, xiążęcia Rusi Czerwonej, założyciela miasta Lwowa i *Konstancyi*, małżonki jego, miał opuścić drukarnią Pillera w dniu 1 Stycznia, i kosztuje, w drodze prenumeraty, 12 groszy polskich.» Korrespondent który nam téj wiadomości udzielił, dodaje, iż pismo to, niemałym nakładem do skutku przywiedzione, zbiorem wielu potrzebnych wiadomości istotny przyniesie pożytek i nie może nie zasłużyć na wziętość u ogółu czytelników i na względy uczonych słowian.

OD WYDAWCY.

Czytelnicy Tygodnika, zachowujący całkowite exemplarze tego pisma, złożonego s tylu różnorodnych materyałów, mieli dotąd trudność w odszukiwaniu w całorocznych zbiorach pojedyńczych artykułów. Niedostatek klucza ku temu służyć mogącego najwięcej czuć się dawał w razie zdarzonej potrzeby znalezienia jednego z nowowyszłych praw i ustaw krajowych, których Tygodnik stale, od swego nastania, jest ukazicielem i których, bez wyjątku, już skroconą treść, już całkowite brzmienie w sobie zawiera. W celu zapobieżenia na przyszłość temu niedostatkowi i uczynienia Tygodnika pismem o ile można pożytecznėm, wydawca umyślił po ukończeniu każdego roku przesyłać prenumeratorom swoim Spis Rzeczy, w całorocznym ciągu Tygodnika umieszczonych, w którym wskazane będą stronice, zawierające celniejsze artykuły. Spis ten nie będzie alfabetyczny, lecz tylko porządkowy, szukanie zaś w nim potrzebnych artykułów ułatwionem zostanie przez podział jego na trzy części, jakoto: I) *Celniejsze prawa, Ustawy, urządzenia* Monarsze i *Rządowe;* II) *Artykuły naukowe, literackie i rozmaitości;* III) *Artykuły polityczne, handlowe, przemysłowe, statystyczne,* i t. p. W tych działach, wskazane będą tylko celniejsze materye, gdyż umieszczenie wszystkich, zbytnieby granice ich rozciągnęły. Spis takowy za rok upływający, przesłany zostanie PP. Prenumeratorom w ciągu Stycznia, lub na początku Lutego 1835 roku.

Sprostowanie

W artykule o Hypotekach, umieszczonym przed miesiącem w Tygodniku, przez błąd drukarski opuszczono cały jeden okres. Okres ten idzie po 6*m* wierszu zgóry, na stronicy 552, w słupie 1, i jest następujący.

«Piąte miejsce, które mi się naprędce nawinęło w Konstytucyi 1776 roku, dobija niewątpliwe użycie tego wyrazu do najpóźniejszych czasów; posłuchajmy skróconych słów Ustawy.»

Do tego okręsu stosuje się też odsyłacz (b).

KONIEC CZĘŚCI X.

Печатать позволяется. С. Петербургъ. 28-го Декабря, 1834. *Ценсоръ П. Гаевскій.*

W DRUKARNI WOJENNEJ.